

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MATUTINUM

Invitatorium & Hymnus: P. ??

1. Ant.

IV g

E

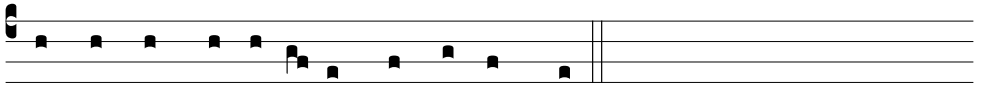
xpúgna, Dómi-ne, * impugnántes me.

Psalmus 34 - I

1. Júdi-ca, Dómine, *nocéntes* me, * expúgna impugnántes me.
2. Apprehénde *arma et scutum*: * et exsúrge in adjutórium **mihi**.
3. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui *persequúntur* me: * dic ánimæ meæ: Salus tua **ego** sum.
4. Confundántur et *revereántur*, * quæréntes ánimam **meam**.
5. Avertántur retrórsum, et *confundántur* * cogitántes mihi **mala**.
6. Fiant tamquam pulvis ante *fáciem venti*: *
et Angelus Dómini coárctans **eos**.
7. Fiat via illórum *ténebræ et lúbricum*: *
et Angelus Dómini pérsequens **eos**.
8. Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum *láquei sui*: *
supervácue exprobravérunt ánimam **meam**.

9. Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.
10. Anima autem mea exsultábit in **Dómino**: * et delectábitur super salutári suo.
11. Omnia ossa *mea* dicent: * Dómine, quis símilis tibi?
12. Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.
13. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
14. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

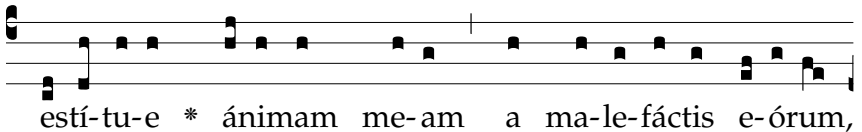
Expugna, Dómi-ne, impugnántes me.

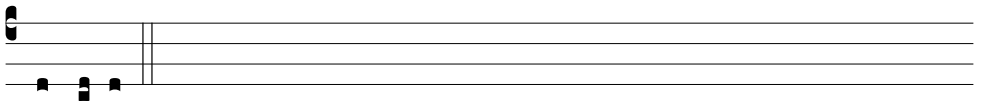
2. Ant.

IV g

R

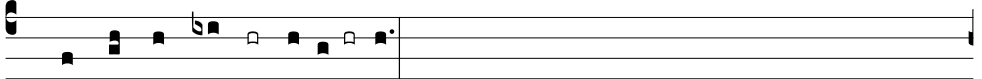

estí-tu-e * ánimam me-am a ma-le-fáctis e-órum,

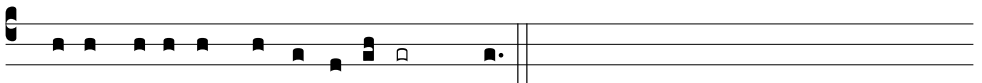

Dómine.

Psalmus 34 - II

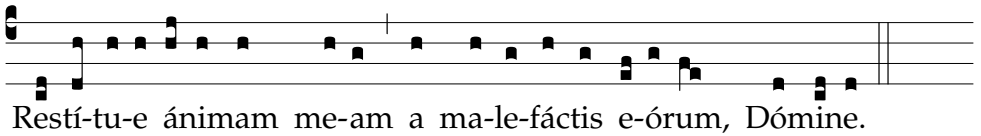

1. Surgéntes testes iní-qui, *

quæ ignorábam interrogábant me.

2. Retribuébant mihi **mala** pro **bonis**: * sterilitátem *ánimæ meæ*.
3. Ego autem cum mihi molésti **essent**, * induébar *cílício*.
4. Humiliábam in jejúnio **ánimam meam**: *
et orátio mea in sinu meo *convertétur*.
5. Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic **complacébam**: *
quasi lugens et contristátus, sic *humiliábar*.
6. Et advérsus me lætáti sunt, et **convenérunt**: *
congregáta sunt super me flagélla, et *ignorávi*.
7. Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt
me subsannatióne: * frenduérunt super me *déntibus suis*.
8. Dómine, **quando respícies**? *
restítue ánimam meam a malignitáte eórum,
a leónibus *únicam meam*.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula *sæculórum*. Amen.

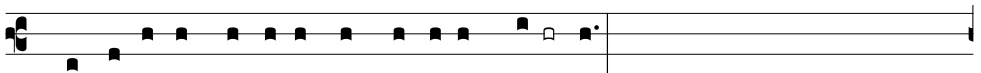
3. Ant.

II D

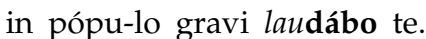
E

Psalmus 34 - III

1. Confi-tébor ti-bi in ecclé-si-a **ma-gna**, *

- 4/23 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA III- Ad Matutinum

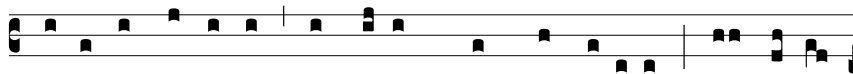
Exsúrge, Dómine, et inténde judí-ci-o me-o.

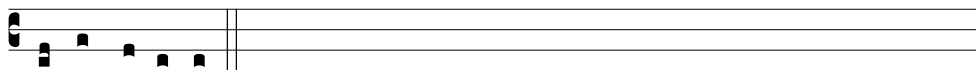
4. Ant.

VII c

N

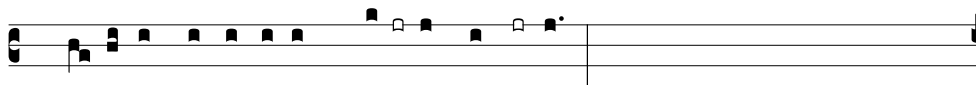

o-li æmu-lá-ri * in e-o, qui prosperátur, et fa-cit

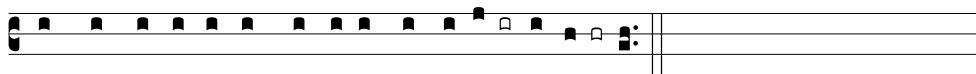

in-iqui-tá-tem.

Psalmus 36 - I

1. No-li æmu-lá-ri in **ma-** lignántibus: *

neque ze-láve-ris fa-ci-éntes **ini-**qui-tá- tem.

2. Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: *
et quemádmódum ólera herbárum cito **dé**cident.

3. Spera in Dómino, et fac **bonitá**tem: *
et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

4. Delectáre in **Dó**mino: * et dabit tibi petitiónes **cordis tui**.

5. Revéla Dómino viam tuam, et **spera** in eo: * et ipse **fáci**et.

6. Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: † et judícium tuum
tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et **ora** eum.

7. Noli æmulári in eo, qui prosperátur in **via sua**: *
in hómine faciénte **injustít**ias.

-
8. Désine ab ira, et derelínque furórem: *
noli æmulári ut **malignéris**.
9. Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: *
sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt **terram**.
10. Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: *
et quæres locum ejus et **non** invénies.
11. Mansuéti autem hereditábunt **terram**: *
et delectabúntur in multítúdine **pacis**.
12. Observábit peccátor **justum**: *
et stridébit super eum **déntibus suis**.
13. Dóminus autem irridébit eum: *
quóniam próspicit quod véniet **dies ejus**.
14. Gládium evaginavérunt **peccatóres**: * intendérunt **arcum suum**,
15. Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent **rectos corde**.
16. Gládus eórum intret in **corda ipsórum**: *
et arcus eórum **confringátur**.
17. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
18. Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. Amen.

No-li æmu-lá-ri in e-o, qui prosperátur, et fa-cit in-iqui-tá-tem.

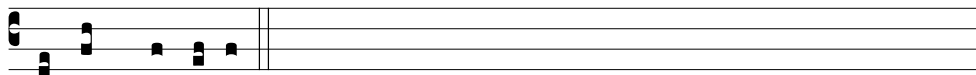
5. Ant.

IV A

B

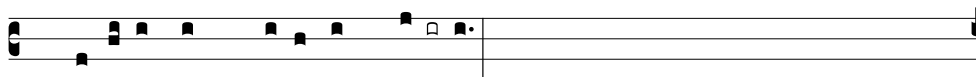

ráchi-a pecca-tórum * conte-réntur: confírmát autem

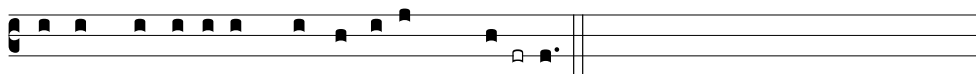

justos Dóminus.

Psalmus 36 - II

1. Mé-li-us est módi-cum ju-sto, *

super di-ví-ti-as pecca-tórum mul-tas.

2. Quóniam bráchia peccatórum *conteréntur*: *
confírmát autem justos Dóminus.

3. Novit Dóminus dies immaculatórum: *
et heréditas eórum in ætérnum erit.

4. Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis
saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

5. Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: *
deficiéntes, quemádmódum fumus defícient.

6. Mutuábitur peccátor, et non solvet: *
justus autem miserétur et tríbuet.

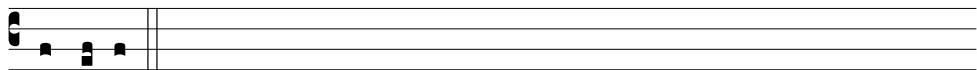
7. Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: *
maledicéntes autem ei disperíbunt.

8. Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

9. Cum ceciderit non *collidétur*: *
quia Dóminus suppónit *manum suam*.
10. Júnior fui, *étenim senui*: *
et non vidi justum derelíctum, nec semen *ejus quærens panem*.
11. Tota die miserétur et *cómmodat*: *
et semen illíus in benedictióne erit.
12. Declína a malo, et fac *bonum*: * et inhábita in *sæculum sæculi*.
13. Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet *sanctos suos*: *
in ætérnum *conservabúntur*.
14. Injústi *puniéntur*: * et semen impiórum *períbit*.
15. Justi autem hereditábunt *terram*: *
et inhabitábunt in *sæculum sæculi super eam*.
16. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
17. Sicut erat in princípío, et *nunc, et semper*, *
et in *sæcula sæculórum. Amen*.

Bráchi- a pecca-tórum conte-réntur: confírmat autem justos

Dóminus.

6. Ant.

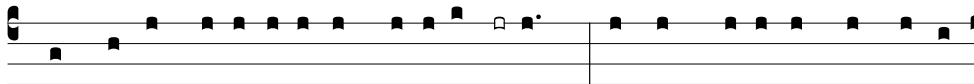
VIII G

C

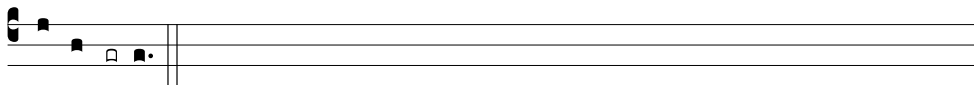

ustódi innocéti-am, * et vi-de æqui-tá-tem.

Psalmus 36 - III

1. Os justi medi-tábi-tur sapi-énti-am, * et lingua e-jus loqué-tur

judí-ci-um.

2. Lex Dei ejus in corde ipsíus, *
et non supplantabúntur *gressus* ejus.
3. Consíderat peccátor **j**ustum: * et quærit mortificáre eum.
4. Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: *
nec damnábit eum, cum judicábitur illi.
5. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: † et exaltábit te ut
hereditáte cápias **t**erram: * cum perierínt peccatóres **vidé**bis.
6. Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut *cedros Líbani*.
7. Et transívi, et ecce non erat: *
et quæsívi eum, et non est invéntus *locus* ejus.
8. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: *
quóniam sunt reliquiæ hómini *pacífico*.
9. Injústi autem disperíbunt **s**imul: * reliquiæ impiórum *interíbunt*.
10. Salus autem justórum a **D**ómino: *
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
11. Et adjuvábít eos Dóminus et liberábít eos: *
et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

12. Glória Patri, et **F**ílio, * et **S**pirítui **S**ancto.

13. Sicut erat in princípío, et nunc, et **semper**, *
et in **s**æcula **s**æculórum. **A**men.

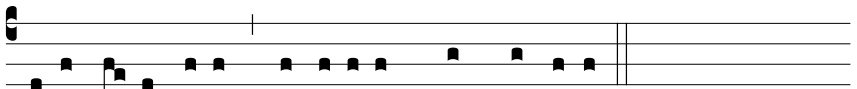
Custódi innocénti-am, et vi-de æqui-tá-tem.

7. **Ant.**

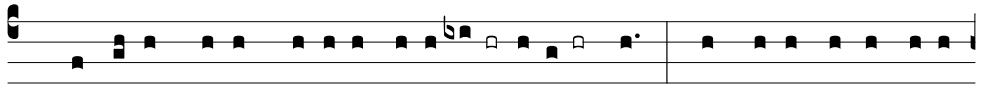
VIF

N

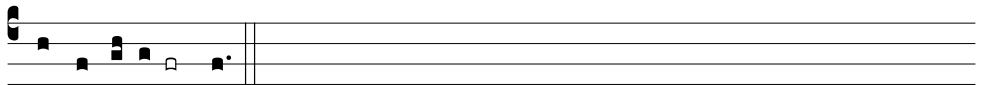

e in i-ra tu-a * corrí-pi-as me, Dómine.

Psalmus 37 - I

1. Dómine, ne in furóre tu-o **ár**-gu-as me, * neque in i-ra tu-a

corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mi**hi: *
et confirmásti super me *manum* **tuam**.

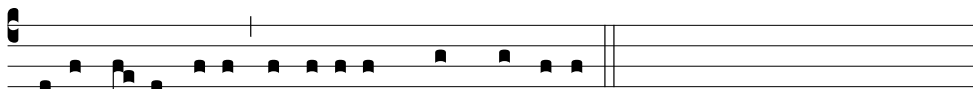
3. Non est sánitas in carne mea a fácie **iræ tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt **caput meum**: *
et sicut onus grave gravátæ *sunt* **super** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum **usque in finem**: *
tota die contristátus ingrediébar.

-
7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne mea*.
8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis mei*.
9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est absconditus*.
10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me **virtus mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est mecum*.
11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in sǣcula sǣculórum. **Amen**.

Ne in i-ra tu-a corrípi-as me, Dómine.

Nekarhaj ma,
Pane, v svojom rozhorčení a netrestaj ma v svojom hneve, ★ lebo tvoje špy utkveli vo mne,
dopadla na mňa tvoja ruka. ★ Pre tvoje rozhorčenie niet na mojom tele zdravého miesta,
pre môj hriech nemajú pokoj moje kosti. ★ Hriechy mi prerástli nad hlavu a t'ažia ma príliš,
sť'a veľké bremeno. ★ Rany mi zapáchajú a hnisajú pre moju nerozumnosť. ★ Zohnutý
som a veľmi skl'účený, smutne sa vlečiem celý deň. ★ Bedrá mi spaľuje horiúčka a moje telo
je nezdravé. ★ Nevládny som a celý dobitý, v kvílení srdca nariekam. ★ Pane, ty poznáš
každú moju túžbu; ani moje vzdychy nie sú skryté pred tebou. ★ Srdce mi búcha, sila ma
opúšťa a svetlo v očiach mi hasne.

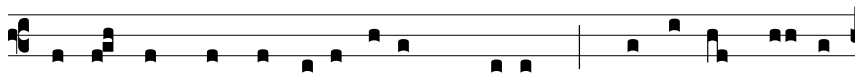
---

8. Ant.

II D

I

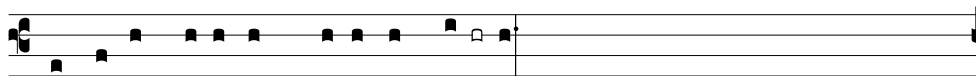

n-ténde * in adjutó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus

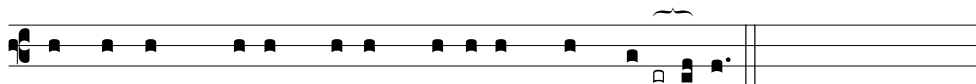

sa-lú-tis me-æ.

Psalmus 37 - II

1. Amí-ci me-i, et próximi **me-** i *

advérsum me appropinquavérunt, et *ste-* **térun't.**

2. Et qui juxta me erant, de longe **stetérunt:** *

et vim faciébant qui quærébant *ánimam* **meam.**

3. Et qui inquirebánt mala mihi, locúti sunt **vanitátes:** *

et dolos tota die medita**bántur.**

4. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *

et sicut mutus non apériens *os* **suum.**

5. Et factus sum sicut homo non **áudiens:** *

et non habens in ore suo redargutiónes.

6. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *

tu exáudies me, Dómine, *Deus* **meus.**

7. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei:** *

et dum commovéntur pedes mei, super me magna *locúti* sunt.

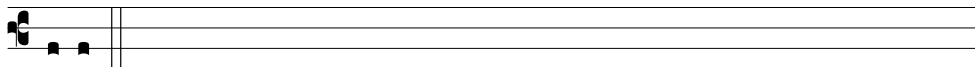
8. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *

et dolor meus in conspéctu meo **semper.**

9. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto meo.
10. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me: *
et multiplicáti sunt qui odérunt me **iníque**.
11. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: *
quóniam sequébar **bonitátem**.
12. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a** me.
13. Inténde in adjutórium **meum**, * Dómine, Deus, salútis **meæ**.
14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.
15. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sæculórum. **Amen**.

Inténde in adjutó-ri-um me-um, Dómi-ne, vir-tus sa-lú-tis

me-æ.

_____ Priatelia moji a moji známi odvracajú sa odo mňa pre moju biedu, * aj moji príbuzní sa ma stránia. Tí, čo mi číhajú na život, nastavujú mi osídla * a tí, čo mi stroja záhubu, rozchyrujú o mne výmysly a deň čo deň vymýšľajú úklady. * Ale ja som sľ a hluchý, čo nečuje, ako nemý, čo neotvára ústa. * Podobám sa človekovi, čo nepočuje a čo nevie obvinenie vyvrátiť. * Pane pretože v teba dúfam, ty ma vyslyšíš, Pane, Bože môj. * A tak hovorím: „Nech sa už neradujú nado mnou; a keď sa potknem, nech sa nevystatujú nado mňa.“ * Ja, pravda, už takmer padám a na svoju bolesť myslím ustavične. * Preto vyznávam svoju vinu a pre svoj hriech sa trápim. * Moji nepriatelia sú živí a stále mocnejší, ba ešte pribudlo tých, čo ma nenávidia neprávom. * Za dobro sa mi odplácajú zlom a tupia ma za to, že som konal dobre. * Neopúšťaj ma, Pane; Bože môj, nevzd'al'uj sa odo mňa. * Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane, moja spása. _____

9. Ant.

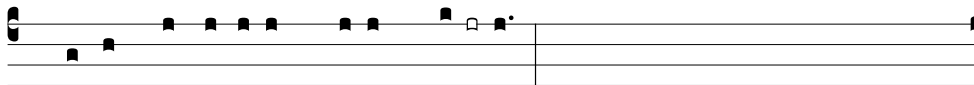
VIII c

A

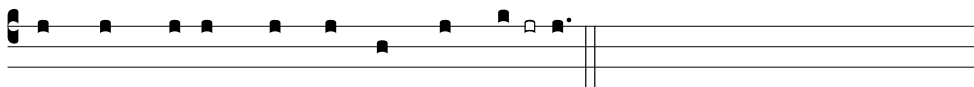

-móve, Dómine, * a me plagas tu-as.

Psalmus 38

1. Di-xi: Custódi-am vi-as **me-** as: *

ut non de-línquam in *lingua* **me-** a.

2. Pósuí ori meo custódiam, *
cum consísteret peccátor *advérsum* me.

3. Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a **bonis**: *
et dolor meus *renovátus* est.

4. Concáluit cor meum **intra** me: *
et in meditatióne mea *exardéscet ignis*.

5. Locútus sum in lingua **mea**: *
Notum fac mihi, Dómine, *finem* **meum**.

6. Et númerum diérum meórum **quis** est: * ut sciam quid *desit* **mihi**.

7. Ecce mensurábiles posuísti dies **meos**: *
et substántia mea tamquam *níhilum* **ante** te.

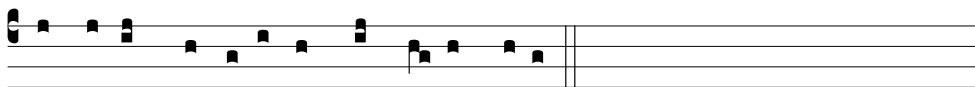
8. Verúm tamen univérsa **vánitas**, * omnis *homo* **vivens**.

9. Verúm tamen in imágine pertránsit **homo**: *
sed et frustra *conturbátur*.

10. Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit **ea**.

11. Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne **Dóminus**? *
Et substántia mea *apud* **te** est.

12. Ab ómnibus iniquitatibus meis éru^e me: *
oppróbrⁱum insipiénti *ded*ísti me.
13. Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: *
ám^ove a me *plagas tuas*.
14. A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpati^onibus: *
propter iniquitátem corripuísti **hó**minem.
15. Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: *
verúmtamen vane conturbátur *omnis* **homo**.
16. Exáudi orati^onem meam, Dómine, et deprecati^onem **meam**: *
áuribus pércepe *lágrimas meas*.
17. Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, *
sicut omnes *patres mei*.
18. Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, *
et ámplius *non* ero.
19. Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui **Sancto**.
20. Sicut erat in princípⁱo, et nunc, et **semper**, *
et in sácula sáculórum. **Amen**.

Amóve, Dómine, a me plagas tu-as.

Povedal som: „Budem dávať pozor na svoje správanie, aby som nezhrášil jazykom. * K svojim ústam postavím stráž, dokiaľ je hriešnik pred o mnou.“ * Ako nemý som zatíchol a zamlkol, šťastia zbavený, bolesť sa mi však znova ozvala. * Srdce sa mi rozpálilo v hrudi a pri rozjímaní vzplanul vo mne oheň. * A môj jazyk preriekol: „Daj mi poznať, Pane, môj koniec * i aký je ešte počet mojich dní; nech si uvedomím, aký je krátky môj život.“ * Hľa, na pár piadť si mi dní nameral a dĺžka môjho života je ako nič pred tebou. * Veru, len zdaním je bytie človeka, každý sa mihne ako vidina. * Naozaj len nadarmo sa pachtí a lopotí, poklady zháňa, hoc nevie, kto ich zoberie. * A teraz, Pane, ešte čo mám čakať? Ty si moja nádej. * Zo všetkých mojich nepravostí ma vyslobod' a nevystav ma hlupákovi na posmech. * Onemel som, neotvorím ústa, lebo si to ty urobil. Odním odo mňa svoje tresty, * bo hyniem pod úderom tvojej ruky. Trestami

---

za hriechy naprávaš človeka. ✱ Ako mol' ničíš, čo má najcennejšie; veru, každý človek je len márna vidina. ✱ Pane, vyslyš moju modlitbu, nakloň sluch k môjmu volaniu. ✱ Nebud' mlčanlivý k mojím slzavým nárekom; veď u teba som iba hosť, len pútnik, ako všetci moji otcovia. ✱ Odvráť odo mňa svoj prísny pohľad, aby som pookrial, skôr, než odídem a než ma viac nebude.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℞. Amen.

Lectio 1 (Jer 11:15-20)

De Jeremía Propheta Quid est quod diléctus meus in domo mea fecit scelera multa? Numquid carnes sanctæ auferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exarsit ignis in ea, et combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercituum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sabaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ulciónem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

____ Čítanie z knihy proroka Jeremiáša: Čo chce môj miláčik v mojom dome? Strojí úklady. Či sľuby a posvätné mäso odstráni tvoje nešťastie, že zasa zaplesáš?“ Rozzelenená olíva, zdobená krásnym ovocím, to meno ti dal Pán; za zvuku veľkej vravy podpálil pod ňou oheň i znehodnotili sa jej vetvy. Pán zástupov, ktorý ťa zasadil, ustanovil proti tebe nešťastie pre zločinnosť domu Izraelovho a domu Júdovho, ktorú páchali, aby urážali mňa a okiádzali Bála. Pán ma poučil a pochopil som; vtedy si mi ukázal ich výčiny. Ja som bol ako krotký baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: „Zmárnime strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“ Ale, Pane zástupov, ty súdiš spravodlivo, ty skúmaš myseľ a srdce, uvidím na nich tvoju pomstu, veď tebe som postúpil svoj spor. _____

Resp. 1

VII

C

ontuméli- as et ter-ró- res passus sum ab

e- is, qui e- rant pa-cí-fi-ci me-i, et custo- di-

én- tes la- tus me- um, di- cén- tes: De- ci- pi- á- mus e- um,

et prae- va- le- á- mus il- li: Sed tu, Do- mi- ne, me- cum

es tam- quam bel- la- tor for- tis.

* Ca- dant in op- pro- bri- um sem- pi- tér- num, ut ví- de- am

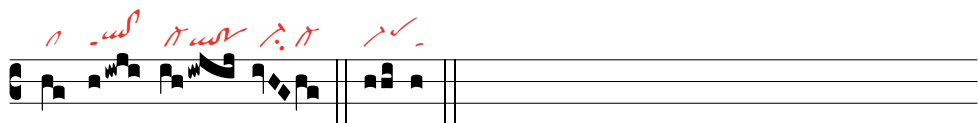
vindictam in e- is, qui- a ti- bi re-ve- lá-

vi cau- sam me- am.

¶ Jú- di-ca, Dómine, causam á-nimae me- ae, de-fénsor

vi-tae me- ae. Ca-dant

_____ Poníženie a strach mi spôsobili tí, s ktorými som pokojne spolunažtval a ktorí ma mali chrániť; povedali si: pod' me za ním a premôžme ho. Ale ty, Pane, si so mnou ako mocný bojovník. * Bodaj by upadli do večnej potupy, aby som videl zadosť učinenie, ved' tebe som postúpil svoj spor. * Súď, Bože, môj spor, ved' ty si ochrancom môjho života. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℞. Amen.

Lectio 2 (Jer 12:1-4)

De Jeremía Propheta Justus quidem tu es, Dómine, si díspútem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperá-tur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et faciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a renibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víc-timam, et sanctifica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est animal et vólucres, quóniam dixerunt: Non vidébit novíssima nostra.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

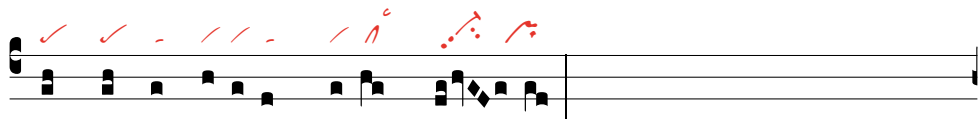
_____ *Pravdu máš ty, Pane, keď sa súdím s tebou, jednako chcem s tebou hovoriť o práve: Prečo sa darí ceste zločincov, v pokoji si žijú všetci odbojníci? Zasadil si ich a zakorenili sa, rástli a priniesli ovocie; si blízky ich ústam, ale ďaleký ich srdcu. Ty ma však, Pane, poznáš, vidíš ma, skúmaš, aké mám voči tebe srdce. Veď ich ako ovce na jatku a zasväť ich pre deň zabíjania! Dokedy bude smútiť zem a vädnúť zeleň všetkých polí pre zlobu jej obyvateľov? Hynú zvieratá i vtáctvo, lebo vravia: „Nevidí našu budúcnosť.“* _____

Resp. 2
VIII

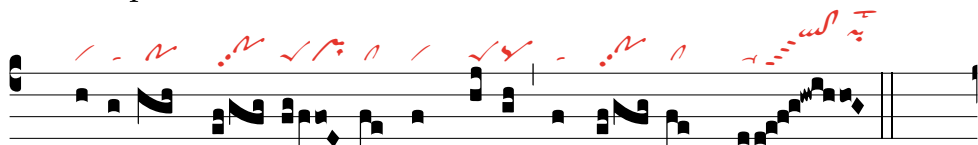
D e-us Is-ra-ël, prop-ter te sustínu-
i impro-pé-ri-um, opéru-it reve-rénti-a fá-ci-em

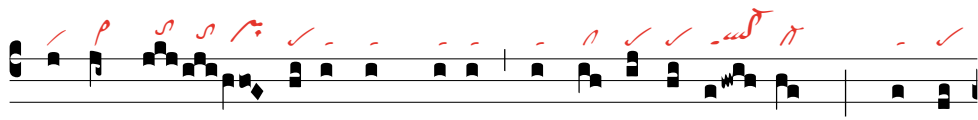
me- am, extráne-us fa-ctus sum frátribus me- is,

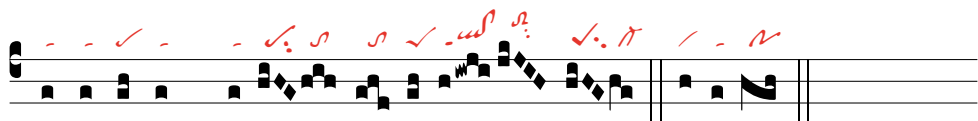
et hospes fí-li- is matris me- æ:

*Quóni-am ze- lus domus tu-æ comé- dit me.

¶. Inténde ánimæ me-æ, et lí-be-ra e- am, propter

in-imí-cos me-os é- ripe me. Quóni- am

_____ Bože Izraela, pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár; Svojim bratom som sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom. * Príď ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. _____

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℞. Amen.

Lectio 3 (Jer 12:7-11)

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properate ad devorándum. Pastores multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in désertum solitúdinis. Posuérunt eam in díssipatióne, luxitque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℞. Deo grátias.

„Opustil som svoj dom, odvrhol svoje dedičstvo, vydal som miláčika, svoj ľud, do rúk jeho nepriateľov. Moje dedičstvo je ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, preto ho nenávidím. Strakatý vták je pre mňa moje dedičstvo, dravce sú vŕokol neho: Nože, zhromažďte všetku poľnú zver, poberte sa k pokrmu! Mnohí pastieri mi spustošili vinohrad, pošliapali mi dedičstvo, obrátili moju nivu rozkošnú na znivočenú púšť. Obrátili ju na púšť, smúti spustošená predou mnou; celá krajina je zničená, ale nik si to k srdcu neberie.“

Resp. 3

II
S ynagó-ga popu-lórum circumdedé- runt me: et non
réddi-di retribu-éntibus mi-hi ma- la.
* Consumé- tur, Dómi- ne, nequí-ti-a pecca- tó- rum,

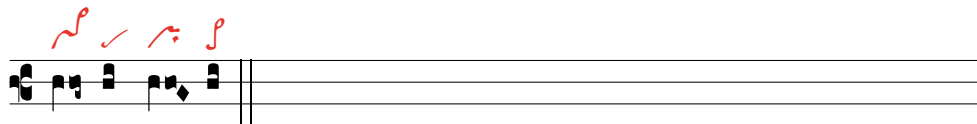
et dí- ri- ges ju- stum.

¶. Jú- di-ca me, Dómine, secúndum justí- ti- am me- am,

et secúndum innocénti- am me- am su- per me. *

Consumé- tur,

_____ Zhromaždenie národov ma obklopilo, ale ja som sa neodplatil tým, čo mi robili zle. * Znič, Pane, zlobu hriešnikov, ale ustanov spravodlivého. * Súd' ma, Pane, podľ'a mojej spravodlivosti a podľ'a mojej neviny. _____

